

Ca. 1849

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Nysø

Modtagersted:

Vognserup

Omtalte personer:

Gitte Høyen

N.L. Høyen

Susette Maribo

Arkivplacering:

Mappe 3 nr. 05

TRANSSKRIFTION

Mappe 3-5

Nysø. Torsdag Aften

Min kjære Elskede Ven! Hvordan har Du det? Jeg længes. Jeg har dog været meget fornuftig og glad indtil i Eftermiddag. Da har de dandset og de vilde overtale mig til at dandse med! uf, det piner mig naar de begynder paa det, jeg kan ikke, og saa bliver jeg strax fortvivlet. Men nu er det godt igjen, nu jeg sidder ene her og kan tale med dig, du min Egen. Nei det store Mismod maa der ikke komme ind i vort Liv, det maa ikke forstyrre Dig; det skal det heller ikke, saavidt som at jeg elsker dig. Jeg skal i det mindste ikke være Skyld deri, saavelsom er der ikke Tanke af Mismod hos mig, jeg er saa stærk i Troen og Haabet, jeg er saa Tillidsfuld ved din Side, og jeg er jo egentlig altid hos dig, jeg ved det jo, jeg er dig lige saa nær i tanken som du mig, vi deler jo dog Alt. Naar Himlen er smuk, naar jeg seer noget ret deiligt, saa glæder jeg mig, glæder mig med dig fordi jeg veed du vil synes det Samme; og er det mørkt og trist om mig, saa gennemlever jeg paany alle de lykkelige Øjeblikke vi har delt. Og det ved jeg jo, om ogsaa du ikke saa udelukkende kan beskæftige dig med mig, saa er jeg dig dog altid nær, baade Morgen og Aften og naar du hviler dig fra dit Arbejde, ja jeg ved det jo, der er Ingen du hellere tænker paa end mig, skjøndt Tante rigtignok har sagt til Sysette at du kun har taget mig for Pengenes Skyld. Gud ske Lov, jeg har da Ingen; men selv om jeg var aldrig saa rig, saa vidste jeg dog andre Grunde. Hun selv

•2•

dog maa være ulykkelig og kan, naar hun ikke har Følelse for det Mindste ædelt i Livet, og det kan hun ikke have, ellers maatte hun forstaa de store [?], men saadan en Sjæl i al sin vidunderlige Storhed [simpelthen] som din der er lukket for hende.

Løverdag

Gid jeg dog havde et Brev fra dig, som jeg kunde læse, for jeg længes saa inderligt, og skrive kan jeg ikke rigtigt i dette Øjeblik, jeg bryder mig ikke om at tale selv, jeg vilde høre dig tale, det er det jeg trænger til. Høyens kom i morges tidligt, Veiret er godt, her er i alle henseender deiligt. Saa du de deilige Skyer igaar bag hvilke Solen gik ned, jeg sagde til Sysette, mon min han seer det? Og hun mente det var meget sandsynligt at du stod og tænkte, mon hun ser det. Der er vist deiligt derovre, du har vel allerede malet Noget, det bliver en Glæde engang at se hvad Du har bestilt. Mon der ikke kommer Brev i morgen? Ja! Du kan da ingen faa før jeg ved hvor jeg skal sende det hen, det er endda en Trøst, skjøndt du fik vist et naar jeg vidste det. Jeg har ingen Ro paa mig, det er bedst jeg holder op, for de

afbrudte Sætninger bryder du dig nok ikke om.

Søndag Aften

Jeg har modstaaet en uhyre stor Fristelse, min velsignede Ven. Holger foreslog mig om muligt at lave en Tour til Møn i stand, men jeg holdt Stand og lod Pligten føre. Nej, det vilde have været Uret at reise fra Fader, endskjøndt jeg er vis paa han [havde] givet mig Lov, for han gjør jo tidt hvad der kan glæde mig, uden at bryde sig om sig selv. Men ikke sandt, derfor maatte jeg ikke nævne det for ham. Du kan ikke tro hvor jeg længes, endnu ingen Brev; det er nok det længste jeg endnu har ventet, og naar jeg tænker paa dig din Stakkel, der skal vente endnu længere, saa bliver det rent galt, men i morgen kommer der vist et.

[illegible]